Χερρόνησος

«.. Φίλιππος δε ορμηθρο εκ Μακεδονίας υκεθ' υπερ Αμβιπόλεως προς ημας ηγωνίζετο, αλλ' ήδη περι Λήμνυ η Ίμβρυ η Σκύρυ, των ημετέρων κτημάτων. εξέλιπον δε Χερρόνησον ημων οι πολίται, την ουσαν ομολογουμένως Αθηναίων· πλάους δε εκκλησίας συγκλήτους ηναγκάζεσθε εκκλησιάζειν μετα φόβυ η θορύβυ ή τας τεταγμένας εκ των νόμων. ούτω δ' ην σφαλερα η επικίνδυνα τα πράγματα ώτε ηναγκάσθη γράψαι ψήφισμα Κηφισόφων ο Παιανιεις. . . . . .

εκπλαν την ταχίτην Αντίοχον τον επι την υπηρετικων η ζητον τον τραπηγον [illegible] δυνάμη τεταγμένον, [illegible] φράζειν [illegible] ο [illegible] Αθηναίων, ει Φίλιππος μεν [illegible] Χερρόνησον την Αθηναίων πορεύεται, Αθηναίοι δε ουδε τον τραπηγον ίσασιν ουδε την δύναμιν ην εξέπεμψαν όσυ εστιν. »

Αισχίνου Περι Παραπρεσβείας σ. 83 (257)

(387)(176) . . . και πολλων αγαθων τερηθέντες φρήνης εδεήθημεν, η εποιησάμεθα δια Νικίου τυ Νικηράτυ. η πάλιν εν τω χρόνω τύτω επτακισχίλια τάλαντα ανηνέγκαμεν ω την ακρόπολιν δια την φρήνην ταύτην . . . . . φέρος δ' ημιν κατ' ενιαυτον προσήφ πλέον η χίλια η διακόσια τάλαντα η Χερρόνησον η Νάξον η Εύβοιαν ώχομεν, πλάτας δ' αποικίας εν τοις χρονοις τύτοις απεστέλλαμεν. »

σ. 114

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Χερρόνησος

«.. Φίλιππος δε ορμηθεὶς εκ Μακεδονίας ουκεθ' υπερ Αμφιπόλεως πρὸς ημας ηγωνίζετο, αλλ' ἤδη περὶ Λήμνου η Ἴμβρου η Σκύρου, ἰων ημετέρων κτημάτων. εξέλιπον δε Χερρόνησον ημων οι πολῖται, ἰην οὖσαν ομολογουμένως Αθηναίων· πλέους δε εκκλησίας συγκλήτους ηναγκάζεσθε εκκλησιάζειν μετα φόβου η θορύβου ἢ ἰας ἰεταγμένας εκ ἰων νόμων. ὑπὸ δ' ην σφαλερα η επικίνδυνα ἰα πράγματα ὥστε ηναγκάσθη γράψαι ψήφισμα Κηφισόφιλον ο Παιανιεύς . . . . . .
εκπλεν ἰην ἰαχίστην Αθηναίων ἰον επι ἰων υπηρετικων η λεγον ἰον τραθηγον [illegible] ἰη δυνάμη ἰεταγμένον, [illegible] ἐνθυχ. [illegible] γράψεσι [illegible] Αθηναίων, ει Φίλιππος μεν [illegible] Χερρόνησον ἰην Αθηναίων πορεύεται, Αθηναίοι δε ουδε ἰον τραθηγον ἴσασιν ουδε ἰην δύναμιν ην εξέπεμψαν ὁπου εστιν.»

Αἰσχίν. Περιπρεσβείας σ. 83 (257)

(387)(176) . . . και πολλων αγαθων στερηθέντες φρήνης σ. 114 εδεήθημεν, η εποιησάμεθα δια Νικίου ἰου Νικηράτου. η πάλιν εν ἰῳ χρόνῳ τούτῳ επτακισχίλια τάλαντα ανηνέγκαμεν ὑπὸ ἰην ακρόπολιν δια ἰην φρήνην ταύτην . . . . . φόρος δ' ημιν κατ' ενιαυτον προσήφ πλέον η χίλια η διακόσια τάλαντα η Χερρόνησον η Νάξον η Εύβοιαν ἀχομεν, πλέστας δ' αποικίας εν ἰοις χρονοις τούτοις απεστέλλαμεν.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ